

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte: Timofti Vladimir
Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019 și a sentinței Judecătorei Bălți (sediul Central) din 07 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Țurcanu Leonid XXXXX, născut la **XXXXX**,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2017 – 07.06.2019;

Instanța de apel: 05.07.2019 – 20.11.2019;

Instanța de recurs: 06.02.2020 – 16.09.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 07 iunie 2019, Țurcanu Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 (două mii cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 125 000 (una sută douăzeci și cinci mii) lei.

În temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, în privința lui Țurcanu Leonid a fost aplicată pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții didactice în instituțiile de învățământ ale Republicii Moldova pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Țurcanu Leonid în beneficiul statului contravaloarea bunurilor rezultate din infracțiune în mărime de 2400 (două mii patru sute) lei.

Solicitarea acuzatorului de stat, cu privire la încasarea din contul lui Țurcanu Leonid în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Țurcanu Leonid, activând în cadrul XXXXX din mun. Bălți, în temeiul ordinului nr. 57 din 25.09.1991 al directorului Colegiului respectiv, în funcția de profesor de instrumente aerofone, acționând intenționat și în interes material, începând cu luna

septembrie a anului 2016, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul comisiei pentru examenele de absolvire a Colegiului nominalizat, oferind promisiuni elevilor despre susținerea cu succes a examenelor de absolvire și o atârnare loială din partea comisiei nominalizate, în perioada lunilor septembrie anul 2016 – iunie anul 2017, a pretins de la studenții anului IV de studii: XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, bani în sumă a câte 400 lei de la fiecare elev, iar în una din zilele de la începutul lunii iunie a anului 2017, aflându-se în biroul de studii nr. 13, situat la etajul doi în incinta XXXXX din mun. Bălți, situată pe str. XXXXX, 18, prin intermediul studentului XXXXX, a primit de la studenții XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și, personal, de la XXXXX, banii preținși în sumă a câte 400 lei de la fiecare, în sumă totală de 2 400 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, conform calificativelor *pretinderea, acceptarea și primirea personal de bunuri sub formă de valori valutare pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind dispunerea încasării sumei de 2146,52 lei, din contul inculpatului în beneficiul statului.

În argumentarea apelului procurorul a menționat, că prima instanță greșit a interpretat prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

4. Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului avocatul a menționat, că prima instanță contrar prevederilor art. 100 alin. (4)-101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, a descris probele acuzării, însă nu le-a dat o analiză proprie. Instanța de judecată a neglijat principiul contradictorialității procesului penal.

Insistă că probele administrate la dosar nu coroborează cu latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, iar apărarea pe parcursul procesului a pledat pentru achitarea inculpatului anume din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Cu referire la declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, apărarea accentuează, că aceste probe nu confirmă săvârșirea de către Țurcanu Leonid a infracțiunii de trafic de influență prevăzut la art. 326 alin. (1) Cod penal, probatoriul administrat la caz confirmând pretinderea sumelor bănești pentru oferirea tematicii întrebărilor din biletele de la examenul de absolvire la disciplina ce o predă.

În opinia apărării, prima instanță nu a dat apreciere declarațiilor martorilor XXXXX și XXXXX, potrivit cărora în ziua următoare depunerii plângerii de către XXXXX, metodiștii inclusiv și Țurcanu Leonid au fost excluși din comisia de examinare.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința.

În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat, că prima instanță a apreciat obiectiv probatoriul administrat în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, corect ajungând la concluzia recunoașterii vinovăției lui Țurcanu Leonid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina, negând extorcarea de la studenți a careva mijloace bănești în vederea influențării membrilor comisiei de examinare a XXXXX din Bălți, cu statut de persoane publice, susținând versiunea oferirii studenților prin intermediul poștei electronice, a întrebărilor și răspunsurilor corecte la disciplina de studiu predată de el, ce erau incluse în biletele examenului de absolvire, pe banii benevol colectați de ei urmând a fi pregătită masa pentru comisia de examinare (f.d.65-66, vol. 2), instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță corect a constatat vinovăția lui Țurcanu Leonid în baza următoarelor probe: declarațiile martorilor XXXXX (f.d. 203-205, vol. I); XXXXX (f.d. 207-208, vol. I); XXXXX (f.d. 233-237, vol. I); XXXXX (f.d. 214-215, vol. I); XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX (f.d. 210-211; 212-213; 222-223; 224-226, vol. I); XXXXX(f.d. 209, vol. I); XXXXX (f.d. 220-221, vol. I).

Totodată, în vederea respectării principiului contradictorialității procesului penal și egalității armelor, instanța de apel a admis solicitarea apărării, dispunând audierea suplimentară a martorilor: XXXXX, ce a confirmat, că lista membrilor comisiei se întocmește de directorul-adjunct XXXXX, fiind aprobată și confirmată de el, interzicându-se includerea în comisie mai mult de doi ani consecutiv a unor și același membri, necunoscând dacă Țurcanu Leonid a fost inclus în proiectul listei membrilor comisiei de examinare pentru anul 2017 (f.d. 77, vol. II), referitor la care XXXXX a confirmat includerea lui inițială în această comisie, pentru, că disciplina ce o preda era inclusă la examenul de absolvire, fapt despre care el cunoștea cu certitudine, ulterior fiind exclus din ea ca urmare a plângerii depuse de XXXXX, iar întru evitarea favorizării studenților prin oferirea întrebărilor și biletelor, fiind excluși din comisie toți profesorii ce predau disciplina metodică, inclusiv și Țurcanu Leonid, proiectul listei cu membrii comisiei fiind pregătit până la examene cu aprobarea listei finale de către directorul Colegiului, XXXXX (f.d. 76, vol. II).

Instanța de apel a mai stabilit, că concluziile de vinovăție a inculpatului Țurcanu Leonid formulate de către prima instanță, corect au fost fundamentate și pe probele scrise, administrate de către partea acuzării, ce au fost supuse cercetării judecătorești în cadrul ședințelor de judecată în fond și apel din care rezultă: denunțarea de către XXXXX la 05.07.2017 a pretinderii de către inculpatul Țurcanu Leonid de la studenți a mijloacelor bănești pentru favorizarea la susținerea

examenului de absolvire (f.d.5, vol.I); examinarea la 06.07.2017 a purtătorului de informație anexat de directorul XXXXX din mun. Bălți, XXXXX, la plângerea adresată la DGT Nord a CNA cu privire la acțiunile pretins ilegale a profesorului Țurcanu Leonid, cu stenograma comunicărilor dintre el și studenți, inclusiv denunțătoarea XXXXX (f.d.102-108, vol.I), recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă conform ordonanței din 06.07.2017 (f.d.109, vol.I); explicațiile studenților vizați în ancheta de serviciu, cu extrasul ordinului nr. 14 din 13.06.2017 și nr. 12 din 18.05.2017 privind interzicerea colectărilor de bani în scopul organizării examenelor de bacalaureat și a examenelor de absolvire în instituție (f.d.120-121,137, vol.I); recunoașterea și anexarea la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă (f.d. 137A, vol.I); examinarea purtătorului de informație CD-RW de model „VS” cu capacitatea memoriei de 700 mb, prezentat de XXXXX la care sunt anexate stenogramele comunicărilor dintre Țurcanu Leonid, XXXXX, XXXXX și XXXXX (f.d.144-150, vol.I), cu recunoașterea și atașarea lui la dosar în calitate de mijloc material de probă (f.d.151, vol.I).

Instanța de apel a statuat, că cercetarea suplimentară a probelor prezentate de acuzare, în contextul acuzațiilor aduse, denotă cu certitudine caracterul penal al faptelor săvârșite de către inculpatul Leonid Țurcan privind pretinderea, acceptarea și primirea personal de bunuri sub formă de valori valutare pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

În consecință, instanța de apel a respins argumentele apărării privind pretinsa lipsă a probatoriului ce ar dovedi vinovăția inculpatului, ele fiind în contradicție cu aspectele factice ale cauzei ce nu lasă nici o îndoială referitor la veridicitatea declarațiilor depuse de martorii audiați pe caz, ținându-se cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, prin intermediul acțiunilor procesuale petrecute, ce nu au stârnit nici o obiecție din partea apărării la etapa urmăririi penale și la finele ei.

Astfel, contrar opiniei apărării privind existența temeiurilor de achitare a inculpatului Țurcanu Leonid de sub învinuirea adusă, dat fiind încadrarea greșită a faptei la art. 326 alin. (1) Cod penal și ținând cont de limita acuzațiilor lui aduse conform art. 325 Cod de procedură penală, precum și scoaterea lui prin ordonanța din 27.10.2017 de sub urmărire pe art. 324 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, dat fiind neconfirmarea întreprinderii acțiunilor contrar funcției deținute la extorcarea, prinderea și primirea de la XXXXX a surselor pecuniare, instanța de apel a ajuns la concluzia menținerii soluției primei instanțe privind constatarea vinovăției în săvârșirea traficului de influență.

Cu referire la practica judiciară instanța de apel a reținut, că pentru încadrarea infracțiunii la art. 326 Cod penal, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului), ce în cazul din speță,

potrivit inculpatului, urma a fi aplicată în privința membrilor comisiei de examinare, pe care-i cunoștea și din care făcea parte de drept pentru, că disciplina pe care o preda era inclusă la examenul de absolvire, încredințând studenții de la care a pretins și a primit mijloace bănești, în aranjarea biletelor în modul în care fiecare din ei, să cunoască unde se află biletul pregătit, fapt rezultat și din stenograma discuției cu studenții, inclusiv cu XXXXX, oferindu-le promisiuni despre susținerea cu succes a examenelor de absolvire, întrucât are influență asupra factorului de decizie.

Instanța de apel a mai menționat, că infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează traficul de influență, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii în întregime sau în parte a remunerației ilicite, fapt ce determină caracterul neîntemeiat al argumentului apărării privind neregăsirea în acțiunile lui Țurcanu Leonid a elementelor laturii obiective a infracțiunii imputate, pentru, că ar fi fost exclus din comisia de examinare, neavând posibilitatea influențării membrilor ei, or, această excludere a fost una post factică, ca urmare și după consumarea acțiunilor traficului de influență.

Drept urmare, având în vedere că vinovăția inculpatului Țurcanu Leonid în săvârșirea faptei prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin, instanța de apel a respins argumentul apărării privind acumularea mijloacelor bănești în vederea pregătirii mesei pentru comisia de examinare, or pe lângă faptul, că această cerință vine în contradicție cu probatoriul acumulat la dosar, ea este contrară Legii și ordinului intern nr. 13 din 18.05.2017 ce interzice colectarea banilor în scopul organizării examenelor de bacalaureat și a examenelor de absolvire (f.d. 126-128, vol. I), cu care inculpatul luase cunoștință contra semnătură, astfel încălcând disciplina muncii prin pretinderea, acceptarea și primirea de surse pecuniare de la studenți, fapt constatat prin raportului comisiei anchetei de serviciu (f.d. 122-124, vol. I), prin acțiunile sale s-a constatat comiterea unei fapte imorale, incompatibile cu funcția deținută, urmând a fi supus răspunderii disciplinare, ce s-a soldat cu concedierea sa în baza ordinului nr. 108 din 29.06.2017 (f.d. 140, vol. I).

Instanța de apel a statuat, că argumentele apărării referitor la lipsa unei aprecieri obiective a probelor cercetate în ședința de judecată sau pretinsa lor interpretare în favoarea acuzării, nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în ordine de apel, deoarece prima instanță a dat apreciere obiectivă probelor, sub toate aspectele complet și obiectiv și în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, or, toate actele întocmite de către organul de urmărire penală au fost semnate de părți, nefiind invocate la acea etapă careva obiecții.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a stabilit, că prima instanță a dat deplină eficacitate prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pe care îl urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale.

Totodată, instanța a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale,

atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinovăției. Nu în ultimul rând, instanța a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului ce se caracterizează pozitiv, fiind la prima sa abatere de lege.

Distinct de considerentele enunțate, instanța de apel a respins cerința acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Țurcanu Leonid a cheltuielilor judiciare compuse din salariul procurorului pentru orele lucrate pe dosarul în cauză în sumă de 1045 lei, a ofițerului de urmărire penală - 986 lei, cheltuieli pentru obiectele de birotică - 13 lei, precum și cheltuieli suportate pentru deplasare Bălți-Chișinău, Chișinău-Bălți-120, 52 lei, din motiv că plata acestor cheltuieli potrivit art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală se face din sumele alocate de stat.

Totodată, instanța de apel a menționat, că cheltuielile invocate de către procuror nu cad sub incidența nici uneia din categoriile stipulate la art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală.

6. Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului apărarea accentuează, că în apelul declarat a invocat că martorii audiați în ședința de judecată XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX au declarat că inculpatul a pretins de la ei a câte 400 lei în schimbul acordării билетelor cu întrebările de la examenul de absolvire, urmând să le aranjeze în modul în care fiecare din ei, să cunoască unde se află biletul pregătit, cu transmiterea listei întrebărilor prin poșta electronică, pe care ulterior, i-a restituit motivând că nu-i poate ajuta pentru că s-a schimbat comisia de examinare, fiind exclus din ea și el.

Apărarea a mai invocat că din declarațiile descrise nu se constată scopul acțiunilor inculpatului: scopul de a-l face pe factorul de decizie să îndeplinească, să nu îndeplinească, să grăbească o acțiune în exercitarea funcției sale - scop obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.

Menționează, că în apelul declarat apărarea a solicitat în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, reluarea cercetării judecătorești cu audierea suplimentară a martorului XXXXX și XXXXX, necesitatea audierii a fost pentru a verifica acțiunile lui Țurcanu Leonid în partea ce ține de restituirea banilor și declarația că nu poate ajuta studenții deoarece s-a schimbat comisia de examinare fiind și el exclus din ea. Martorul XXXXX a declarat în instanța de apel că Țurcanu Leonid a fost inclus ca membru al comisiei de examinare, ulterior fiind exclus din ea ca urmare a plângerii scrise de XXXXX.

Cu referire la prevederile art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, apărarea menționează, că instanța de apel l-a lipsit pe Țurcanu Leonid de dreptul de a face declarații pe marginea celor menționate de martorul XXXXX și studenții audiați,

în partea ce ține de restituirea banilor și declarația că nu poate ajuta studentii, deoarece s-a schimbat comisia de examinare fiind și el exclus din ea.

Astfel, declarațiile lui XXXXX în coraport cu declarațiile studenților descriși supra, în partea ce ține de restituirea banilor și declarația că nu poate ajuta studentii, deoarece s-a schimbat comisia de examinare fiind și el exclus din ea, dovedesc faptul că Țurcanu Leonid conștientizând că urma să exercite funcție producătoare de efecte juridice, acționa ca un subiect al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal și nu art. 326 Cod penal, or, persoanele care ajung să exercite funcții producătoare de efecte juridice, în cazul evaluării de către cadrele didactice ale studenților, pot evalua în calitate de subiecți ai infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal.

Apărarea a mai invocat că prima instanță nu a analizat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, procesul-verbal de ridicare de la Colegiul de muzică și pedagogie a raportului privind lucrul comisiei anchetei de serviciu, explicațiile studenților (f.d. 120-121, vol.I), cât și reproducerea (stenograma) interceptărilor care a fost prezentată de către XXXXX nu se constată că Țurcanu Leonid a pretins careva bani și a susținut că are influență asupra membrilor comisiei de examinare pentru a-i impune să se atârne loial față de studenți.

Subliniază recurentul, că asupra acestor temeuri de drept și de fapt invocate de către apărare în apel, instanța de apel nu s-a expus clar, or, sunt supuse verificării atât datele de fapt cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Consideră că instanța de judecată în mod cronologic a descris și enumerat probele acușării, fără însă a le face o proprie analiză și a le da o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității.

Instanța de judecată în totalmente a neglijat cerințele legale privitor la contradictorialitatea în procesul penal, nu a apreciat probele apărării și nici nu le-a descris, iar ca consecință a admis erori de drept care nu pot fi elucidate de către instanța de recurs. Eroarea de drept admisă de către instanța de fond și reprodușă în totalitate de către instanța de apel, în partea ce ține de administrarea probelor și obligarea instanței de apel de a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

7. Procurorul a prezentat referință la recursul declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Acuzatorul de stat consideră că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că apărarea pledează pentru nevinovăția inculpatului, invocând în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal apreciază ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de

recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Țurcanu Leonid săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Cu referire la argumentele apărării prin care se invocă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a declarațiilor martorului XXXXX în coraport cu declarațiile studenților referitor la restituirea banilor de către inculpat și declarația că nu poate ajuta studenții deoarece a fost exclus din componența comisiei de examinare, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a apreciat că, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează traficul de influență, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii în întregime sau în parte a remunerației ilicite, iar excluderea lui Țurcan Leonid din comisia de examinare, neavând posibilitatea influențării membrilor ei, a fost una post factică, adică după consumarea acțiunilor traficului de influență.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, inclusiv prin prisma practicii judiciare în cauzele penale pentru infracțiunile de corupție, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, conform calificativelor *pretinderea, acceptarea și primirea personal de bunuri sub formă de valori valutare pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

De altfel, Colegiul penal subliniază, că versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza condamnării inculpatului, nu poate constitui temei de admitere a recursului, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului

probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În consecință, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Țurcanu Leonid, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Țurcanu Leonid Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 octombrie 2020.**

Președinte
Judecătorii

/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor